

עפ"א 34895/11/17 - אביקם ליף נגד ועדה מקומית לתכנון הרצליה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 34895-11-17 ליף נ' ועדה מקומית לתכנון הרצליה

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	אביקם ליף
	ע"י ב"כ עו"ד בונה
נגד	ועדה מקומית לתכנון הרצליה
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד אייל רייך

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בהרצליה (כב' השופט י. ברכיה) מיום 16.10.17 לפיה נדחתה בקשת המערער לפי סעיף 74(ב) לחסד"פ למסור לידי פרטים על מקרים דומים למקרה נשוא הדיון בהם חייבה המשיבה בעלי מקרקעין להוציא היתרי בניה למתקני ספורט בחצר ולבריכות ג'קוזי ואת המקרים הדומים בהם הגישה המשיבה כתבי אישום.

הרקע

נגד המערער הוגש כתב אישום בגין הצבת בריכת ג'קוזי מתועש בקוטר 4 מ' ומעליה קירוי מחומר קל בחצר.

לטענת המערער מדובר בחומר חקירה שיעזור לו לבסס את הגנתו בנוגע ל"אכיפה ברחיב". המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בהתאם לפסיקה אליה הפנתה, המסמכים המבוקשים אינם חומר חקירה ואינם קשורים לכתב האישום נשוא הדיון.

בית משפט קמא קבע כי הדרישה דנן איננה מתייחסת לתשתית הראייתית שעליה מבוסס האישום שכאמור דן רק בבריכת ג'קוזי והדרישה לקבלת חומר חקירה בנוגע למתקנים נוספים קשורה, אם בכלל, באופן שולי ביותר לאישום.

גם הדרישה לקבלת המסמכים ב-7 שנים האחרונות איננה סבירה ומכבידה. נפסק כי חומרי חקירה וכתבי אישום מתיקים אחרים אינם בגדר חומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחסד"פ.

את העתירה לגילוי חומר חקירה הקשור לביקורות שנערכו בחצרו של המערער, קיבל בית משפט קמא כך שהערער דנן איננו נוגע לעניין זה.

להלן בתמצית טיעוני המערער

1. באזור מגוריו של המערער קיימים עשרות מתקנים דומים ומתקני ספורט נוספים בחצרות והמשיבה איננה פועלת נגדם, עליהם חל פטור מלא או חלקי והם אף בבחינת "זוטי דברים".
המשיבה פועלת משום מה רק נגד המערער.
2. מדובר בשטח קטן ומוגדר וניתן לאתר בקלות את המקרים הדומים בשנים האחרונות ואת כתבי האישום שהוגשו בעניין אם הוגשו כתבי אישום.
בהמשך הודיע ב"כ המערער כי הוא מוכן לצמצם את בקשתו לשלוש שנים האחרונות.
3. בהתאם להלכה הפסוקה בבג"צ 620/02 החומר שהמערער מבקש צריך להימסר לידי מאחר והוא חיוני להגנתו.
4. טעה בית משפט קמא בכך שלא הורה למשיבה להציג מסמך "מדיניות אכיפה" לגבי המתקנים הללו.
5. ככל שלא הוגשו כתבי אישום בעניין, על בית משפט קמא היה להורות למשיבה להצהיר על כך באופן מידי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים שבתיק בית משפט קמא שוכנעתי כי דין הערעור להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

אין חולק כי על פי ההלכה הפסוקה בעניין על מנת לממש זכותו למשפט הוגן, יש לאפשר לנאשם לקבל לידי גו חומר חקירה שאיננו קשור במישרין לאישום שהוגש ולנאשם ואשר הרלבנטיות שלו לכתב האישום הינה גבולית בלבד. יש לבדוק בכל מקרה את זיקתו של החומר המבוקש לאישום ולנאשם.

במקרה שלפנינו, סבורתני כי אין מדובר כלל בחומר חקירה. המבוקש הוא מסמכים ומידע על תיקים אחרים בהם הועמדו נאשמים לדין בגין בנייה דומה ואף בגין הצבת מתקני ספורט ומתקנים אחרים בחצר.

אכן, כפי שקבע בית משפט קמא בהחלטתו, מדובר בהרחבת גבולות, סעיף 74 לחסד"פ אל מעבר לגבולות שהותוו בפסיקה, גם זו המרחיבה ביותר.

אין זה סביר שבכל תיק פלילי, לרבות בעבירות קלות, תתבקש המדינה להעמיד לרשות הנאשם תיקי חקירה או כתבי אישום בגין עבירות דומות או מקרים דומים (ראו ב"ש(חי) 2303/08 ויסולי אביעד נ' מדינת ישראל, וכן בש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' זוהר מזרחי).

המערער רשאי בעניין זה, כמו בעניינים אחרים, לפנות בעתירה לגילוי המידע המבוקש לפי חוק חופש המידע התשנ"ח -

1998.

בצדק קבע בית משפט קמא כי הדרישה לקבלת חומר ראיות הקשור להצבת מתקנים אחרים - מתקני ספורט למיניהם וכן חומר ראיות הקשור להצבת ג'קוזי או מתקנים דומים אחרים בחצר וכתבי אישום שהוגשו בעניין נגד נאשמים אחרים, הינה דרישה מרחיבה, מכבידה ובלתי סבירה.

זאת ועוד, כאמור לא מדובר רק בדרישה לקבלת חומר חקירה בעניין הצבת מתקני ג'קוזי בחצר כי אם גם לגבי הצבת מתקני ספורט אחרים, וזאת למרות שכאמור אין למתקנים הללו כל קשר למתקן נשוא כתב האישום.

בקשה לברר מהו הדין או מהי מדיניות המשיבה בנוגע להצבת ג'קוזי או מתקן דומה בחצר, הינה בקשה לגיטימית אולם איננה באה בגדר בקשה לקבלת חומר חקירה מאחר ואין מדובר כלל בחומר חקירה. ברור שכזה ניתן לעשות במסגרת דיון ההוכחות.

בנסיבות הללו לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.